

?Premi Bufet 2020 a Rosa Simón Espuga de Ca l'Obac de Llinars, Cambrils d'Odèn

La Rosa Simón Espuga, la Rosita de Ca l'Obac | Ramon Estany

Aquest migdia, a les acaballes de la 16a Fira del Trumfo i la Tòfona de Solsona, la sala de plens de l'Ajuntament de Solsona ha estat l'escenari del lliurament del Premi Bufet 2020. Enguany s'ha entregat a Rosa Simón Espuga, de Ca l'Obac de Llinars de Cambrils d'Odèn, en reconeixement a una vida de treball silenciós i ferm, dedicada a la família, les tasques del camp, principalment cultivar trumfos i tenir cura del bestiar, i a la taverna familiar. L'acte l'han copresidit el regidor de Desenvolupament Local de Solsona, Ramon Montaner, i la presidenta del Consell Comarcal, Sara Alarcón.

Foto: Ramon Estany

GLOSSA

La Rosa Simón Espuga, la Rosita de Ca l'Obac, va néixer l'any 1932 a Cal Sabartès de Llinars a Cambrils d'Odèn i era la més petita de tres germans. Filla d'una família pagesa es va passar la infància ajudant a casa amb la recol·lecció del trumfo i la cria de bestiar.

Li va tocar viure una infància de dur treball i austeritat emmarcada per una guerra civil i una postguerra cruenta on el menjar escassejava i calia saber racionar-lo i a voltes amagar-lo bé perquè no fos robat.

La Rosa explica que el seu pare era una persona molt previsor i va construir diversos amagatalls o desos a la casa per tal de guardar-hi els aliments. Un d'ells era com un avenc amb una entrada molt petita però de molta profunditat. L'única manera d'accedir-hi era amb una galleda, i sabeu qui pujava i baixava per aquesta galleda? Doncs la Rosa, que amb només 4 anys es posava dins la galleda que el seu pare feia baixar amb una corda; un cop al fons, ella emplenava el recipient amb els aliments que li deien i que el seu pare anava fent pujar amb la corda. Un cop tenien els aliments a dalt, pujava la petita Rosita amb la mateixa galleda. Tot un exercici d'enginy i sacrifici per poder sobreviure en una etapa molt dura i penosa.

Els seus primers anys d'escolarització van ser a Llinars amb mestres contractats pels mateixos veïns del poble. Més endavant es va desplaçar a l'escola de Cambrils on va estudiar fins als 17 anys. La Rosita, per tal d'anar a l'escola, cada dia es desplaçava mitja hora caminant per camins drets i costeruts de muntanya, hi hagués sol, neu, pluja o vent.

Un cop va finalitzar els estudis, va conèixer el Joan de Ca l'Obac. El seu festeig va ser curt i breu: en sis mesos ja s'havien casat! Era l'any 1950. Un cop casats van anar a viure a casa del Joan: a Ca l'Obac de Llinars.

Públic i familiars, assistents a l'acte Foto: Ramon Estany

Foto: Ramon Estany

La família de Ca l'Obac es dedicava a l'agricultura, la ramaderia i també oferien servei de taverna, on la gent del poble anava a jugar a cartes i a fer el beure. La Rosita i el Joan van tenir la Jordina i el Josep.

La premiada, com la majoria de dones de pagès, es va dedicar a les feines de la casa: cuidava dels familiars de major edat i dels fills; ajudava en les tasques del camp -a cultivar trumfos i tenir cura del bestiar- i en aquest cas, també de la taverna.

El Premi Bufet d'aquest any és un reconeixement al treball silenciós i ferm, a l'entrega, el sacrifici i les ganes de superació i lluita per un estil de vida i estima a una família i a un territori.

Rosa, Rosita de Ca l'Obac, moltes felicitats!

Solsona, 8 de març de 2020

Sala de plens de l'Ajuntament de Solsona